

Anglija se ogiba prenačgljenja - Zbornici zopet razdvojeni

Anglija se odločila, da bo spor z Italijo prepustila v odločitev Lige narodov. — Italijanska ekspanzivnost ogroža svetovni prestiž Anglije. — Z okupacijo Abesinije bi prišel v nevarnost Egipt.

London, Anglija. — Za četrtke dopoldne je bila sklicana, kakor je bilo že poročano, seja angleškega vladnega kabineta, o kateri se je že naprej trdilo, da bo imela reševati tako važen problem, s kakršnim se je še ni bavila od leta 1914. Spor z Italijo je postal namreč že tako akuten, da je bilo pričakovati preloma v najbližji bodočnosti.

Kaj se je pravzaprav razpravljalo na tej seji, je ostalo tajnost. Dognalo se je le toliko, da se je vlada odločila, da se ne bo Anglija osamila v tem sporu, marveč bo skušala pritegniti v odgovornost še druge narode, namreč potom Lige narodov. Zato je sklenila mirno počakati do 4. septembra, ko se bo sešel svet Lige narodov in temu bo nato izročila celo zadevo v roke. Ako bi se na tem zasedanju ne sklenilo nič zadovoljivega za njo, potem bo šle ona samostojno potopila. Sklenilo pa se je tudi, da ostane prepoved izvoza orožja in veljavi za obe državi enako, za Abesinijo, kakor za Italijo.

Imela pa bi Anglija dovolj povoda za skrajšen nastop, kajti v tem slučaju ji gre tako rekoč za kožo. Splošno pričanje prevladuje, da bi poimenila osvojitve Abesinije le začetek izvajanja Mussolinijevih ambicij po ustavitvi starega rimskega cesarstva. In ekspanzija Italije bi se vršila v največji meri na škodo in izgubo Anglije.

Okupacija Abesinije od strani Italije bi ogrozila tudi angleško varnost v Egiptu. Italijanska vlada se že zdaj izraža, da ne smatra več veljavnim pogodbe, po kateri mora upoštevati angleške interese glede Tanatskega jezera v Abesiniji, kjer izvira reka Nil, ki pomenja življenje za Egipt. Angliji povzroča tudi dosti razburjenja dejstvo, da je egiptovski kralj, dasi je v precejšnji meri odvisen od Anglije, velik prijatelj Italije.

Toda z razširjenjem italijanskega gospodstva se pričanja za Anglijo še druga nevarnost. Ogrozena bi bila namreč njena pot v Indijo in celo Indija sama bi utegnila priti pod vpliv Italije. Angleške pomorske baze v Sredozemskem morju, kakor Malta in Ciper, bi prišle enako v nevarnost. Zato bazo na Malti se je itak že prepovedalo, naj se jo opusti, češ, da je preveč izpostavljena napadu italijanskih aeroplanov.

V splošno nervoznost, ki točasno vlada v Evropi, je bila potegnjena celo Španija, dasi nima pri celi zadevi takorekoč ničesar opraviti. Ob njeni južni meji leži trdnjava Gibraltar, ki je v angleških rokah in po armada koncentrirala ob tej trdnjavi, češ, da nameravajo Angliji zapreti italijanskim ladjam pot iz Sredozemskega

KONEC RELIF. NE STAVKE

Vladni govornik pregovoril stavkarje, da so se vrnil.

Chicago, Ill. — Stavka, v katero je stopilo preteklo sredo kakih 300 delavcev na vladnih religijah, je imela kratko življenje. Drugi dan je namreč vladni administrator, McCullen, s prepričevalnim govorom pridobil delavstvo, da se je vrnilo na delo. Povdarjal je, da je vlada napravila v najboljši meri, kar je mogla, in jim tudi daje prilžnost s kratkimi urami, da si še kje drugje kaj zaslužijo, dočim bi na religijah tako izgubili vso podporo, ako bi imeli kak zaslužek. Omenjeno je bilo tudi, da ti stavkarji ne morejo pričakovati nikakega reliefa. Po dovoljenju iz Washingtona se je nato njih delovni čas znižal s 140 ur mesečno na 130 ur, toda plača \$55 na mesec ostane.

SMRTNA KOSA

Chicago, Ill. — Smrt je ta teden zahtevala svojo ponovno žrtev med našimi rojaki. Pretekli četrtki je ugrabila rojaka Valentina Kocine, ki je bolehal dalje časa na nadihu, kateri se je pridružila še pljučnica. Truplo pokojnika leži na domu, 1727 W. 21st Pl., od koder se bo vršil pod vodstvom zavoda Louis Zefran pogreb prihodnji ponedeljek s sv. mašo v cerkvi sv. Stefana ob 10. uri dopoldne. Pokojni je bil val v Ameriki 32 let in je doma iz Škofje Loke na Gorenjskem. Tukaj zapuša soprogo, enega sina in štiri hčere. Iskreno sožale preostalih, večni pokoj pokojniku.

SVOJO HIŠO POGNAL V ZRAK

Chicago, Ill. — Policija je preteklo sredo držala pod nadzorstvom 54 letnega John Kovacha, ki je resno ranjen ležal v Southtown bolnici. Poškodbe je dobil pri eksploziji, katere je dan prej poglaval v zrak njegovo dvonadstropno leseno hišo na 5735 So. Seeley ave. Eksplozijo je mož sam povzročil, ko je skušal izvršiti samomor. Klet hiše, kjer je stanoval, je napolnil s plinom, ki ga je nato zažgal. Eksplozija je bila tako silna, da je ne samo razdejala njegovo hišo, marveč je znatno poškodovala tudi obe sosednji poslopji. Poleg Kovacha ste zadobili poškodbe še dve drugi osebi, ki ste stanovali na prvem nadstropju. Kakor se je ugotovilo, Kovach ni bil pri zdravi pameti. Vedno je trdil, da ga preganjajo in ga skušajo zastrupiti, ter je že prej zagrožal, da bo vse skupaj poglaval v zrak, kar je zdaj v resnici skušal izvesti.

ITALIJA SNU. BI NEMČIJO

Mussolini ponuja Hitlerju nenapadalni pakt za 10 let.

Pariz, Francija. — Povod za novo razburjenje so dale Angliji, predvsem pa Franciji vesti, da se vrše med Mussolinijem in Hitlerjem pogajanja za medsebojni vojaški pakt. Kakor se iz zanesljivih virov poroča, ponuja Italija Nemčiji nenapadalni pakt, veljaven za deset let. Francija je upravičeno vznemirjena vsled tega, kajti pričakovati je, da bo Hitler izbral sedanjo zmedo in skušal izvesti nemško maščevanje nad Francijo, in v tem položaju stavi Francija svojo glavno nado na Anglijo.

NAČRT ZA BODOČE MANEVR

Washington, D.C. — Mornariški departament je v sredo objavil, da se bodo vršili manevri ameriške mornarice prihodnje leto ob zapadnem obrežju Centralne Amerike. Kakor se trdi, se namerava s tem nekoliko potolažiti Japonce, ki so bili vznemirjeni vsled manevrov, ki so se vršili zadnji dve leti blizu Havajskih otokov.

OB SVOJEM ČASU PRIDE VSE NA DAN

Poplar Bluff, Mo. — Sele zdaj se je izvedelo za zločinca, ki je pred 27 leti izvršil nek umor, in kot posledica tega sedi zdaj v ječi 52 letni Oscar Prince, kateri ima tukaj svojo farmo in je veljal za ugle dneva moža. Prišel je semkaj pred 22 leti pod imenom Oscar Parkison. Do aretacije je prišlo, ko je tukajšnji šerif slučajno slišal dva farmerja, ki sta se pogovarjala, da je Parkison svoječasno umoril nekoga v Kentucky, a se mu še do zdaj ni nič zgodilo. Šerif je poizvedoval v Kentucky in ugotovil, da se v resnici išče nekdo, ki je leta 1908 umoril nekoga 16 letnega dečka. Ob njegovo ubežno stanje.

VARNOST CELEGA SVETA OGROŽENA

Addis Ababa, Abesinija. — V pogovoru s časnikarji je tukajšnji cesar Selassie izrazil svari, da bo konflikt med Italijo in Abesinijo utegnil potegniti za seboj v krvavi vrtinec ves svet in bo položaj enak, kakor je bil leta 1914. Povdaril je, da se najbrž niti Anglija, niti Amerika ne zavade resnosti položaja. Prištevila je še, da so njegovi bojovniki pripravljeni, spopasti se z Italijo samo, toda usodna situacija bo nastala, za ves svet, ako se pridružijo sporu še druge države.

KRIŽEM SVETA

München, Nemčija. — V tukajšnjem švicarskem konzulatu je preteklo sredo izbruhnil požar, ki je uničil gornji del poslopja in napravil škode za \$100.000. Od ognja je do bilo poškodbe 15 oseb, od teh 12 ognjegascv.

Three Rivers, Que. — Neka čebela je povzročila avtomobilsko nesrečo, ki bi bila kmalu postala usodna za življenje treh oseb. Čebela je priletela skozi okno in zmedla voznika, da je avto zašel s ceste in padel preko roba 30 čelveljev globoko.

Quito, Ecuador. — Vojaške oblasti so postavile novega državnega predsednika v osebi A. Ponsa, prejšnjega min. predsednika. Kakor je bilo že poročano, je vojaštvo odstavilo in aretiralo prejšnjega predsednika Ibarra, ker se je skušal napraviti diktatorjem.

London, Anglija. — Tukajšnjih pet največjih bank je ukinilo ves kredit Italiji. Krediti, ki so še zdaj v veljavi, se ne bodo obnovili, ko dozorijo, in se bo zahtevalo od Italije, da jih plača.

aretaciji je Prince takoj pribral svoj čin in obenem izjavil, da je vesel, da je končano njegovo ubežno stanje.

SPOR GLEDE NEVTRALNOSTI

Poslanska zbornica namerava sestaviti sama svoj predlog za ohranitev nevtralnosti Amerike.

Washington, D. C. — Med poslansko zbornico in senatom se je v četrtki ponovno pojavil nesporazum. Povod zanj je točasno zakonski predlog, ki ga je dan prej sprejel senat, in ki vsebuje določila glede odnošajev Amerike napram tujezemskim državam v slučaju, da izbruhne vojna. Kakor je bilo včeraj poročano, je senat odobril tozadevno resolucijo, in sicer v rekordno hitrem času 25 minut, po kateri se prepove izvoz orožja in municije v bojujoče se države in se licencirajo tovarne za izdelovanje municije, kakor tudi izvozne trdnice; dalje, da se vojne potrebščine ne smejo prevažati na ameriških ladjah, da Amerikanci ne smejo potovati na ladjah držav, ki so v vojni, in končno, da tujezemski podmornice ne smejo pristati v ameriških vodah.

Poslanska zbornica se v principu sicer strinja s temi določili, vendar pa je nasprotna besedilu resolucije in načelnik odbora za tujezemske zadeve, McReynolds, se je izrazil, da bo poslanska zbornica sestavila sama svoj predlog. Očividno se je to zgodilo pod vplivom predsednika, pri katerem se je v sredo ponoči vršila konferenca, na kateri je bil tudi McReynolds navzoč. Ta novi predlog bi po večini vseboval isto kakor senatski, vendar s to razliko, da bi dal predsedniku večjo pravico, namreč, da "sme" in ne, da "mora" uveljaviti omenjene določbe. S tem bi dobil predsednik proste roke, da bi lahko na pr. prepovedal izvoz vojnih potrebščin v eno državo, dočim bi ga mogel dovoliti v drugo.

Naizanimivejša vesti so v Amer. Slovence: čitajte ga!

Iz Jugoslavije.

Huda nesreča se je zgodila v hribih nad Tržičem, ko so nad Hudčevim mostom delavci spuščali hlode v dolino. — Na Rakeku bodo postavili novo cerkev. — Smrtna kosa. — Nezgode, novice in drugo iz starega kraja.

Hlod ubil delavca

Tržič, 5. avg. — V lepi soteski proti Dolini v gozdu nad takzv. Hudčevim mostom se je pripetila po neprevidnosti strašna nesreča, ki je zahtevala mlado življenje. V gozdu, ki je last Polajnarja Antona, ki je last Polajnarja Antona, posestnika pri Sv. Ani, so spravljali hlode delavci: Krč Ivan, Makarov Mirko, Alič Janez in Klopčaver Jožef. Ker se je nekaj hlobov zataknilo na bregu, je šel 27 letni Klopčaver Jože do zagovzde z namenom, da bi hlode spravil navzdol. Ostali delavci niso poglagali dovolj pažnje na svojih tovariša in so kmalu nato jeli spuščati hlode nemoteno naprej. Tako je zadel en hloh Klopčaverja, ga vrgel 10 metrov in mu zadal tak sunek v glavo, da je Klopčaver obležal na mestu mrtve. O nezgodi ostali delavci niso ničesar vedeli ter so delo mirno nadaljevali. Sele, ko ni bilo Klopčaverja od nikoder, so šli gledat, kje se nahaja, naker se jim je nudila strašna slika. Delavec, ki je baje nesrečo zaskrivil, je še nedoleten.

Rakek, velika vas

Zadnja železniška postaja na Notranjskem napram Italiji je Rakek. Včasih skromna, mala vasica, je postala v po vojnem času velika vas. Prebivalcev ima z okolico vseh okoli 2.000. Za vse te pa je cerkva sv. Urha, ki stoji na klancu pod železniško postajo, premajhna. Zato je bila velika potreba, da dobi Rakek večjo cerkev. Asistent arhitekta Plečnika g. inž. arh. Janez Valentinčič je skupno s svojim mojstrom naredil načrt za cerkev na čast Devici Mariji. G. Valentinčič je izdelal načrt tako, da bo stara cerkev ostala, nova pa bo dejana preko nje pravokotno. Notranjost sama, bo urejena, popolnoma moderno. Glavni oltar bo pod baldahinom, ki ga bodo nosili lepi stebri. Nekaj posebnega bo prižnica, ki bo v prezbitteriju in tako pomaknjena v steno, da ne bo ovirala pogleda na glavni oltar. Zidarska in težaška dela je prevzel g. Matko Curk iz Ljubljane. Pri delu bodo pomagali domačini.

Dve nesreči

V Zgornjih Bitnjah pri Kranju je med delom odtrgala mlatinica 34 letnemu posestniku Jakabu Pintarju desno roko v zapestju. — Z nožem se je igrala v Smedniku komaj 3 letna hčerka delavke Marija Kraupnerjeva in pri tem padla, da se ji je nož zasedil v trebuh. Oba sta bila pripeljana v ljubljansko bolnico.

Smrtna kosa

Na Žvabovem pri Št. Jernejju je umrla Terezija Vide, ma-

ti bivšega župana Franceta Videta stara 73 let. — V Mariboru je umrla Rozalija Abina, stara 76 let. — V Celju je umrl Drago Bernardi, znan hotelir. — V Litiji je umrla Eva Repovž, mati predilniškega mojstra Ferda Repovža, stara 64 let. — V Gradcu pri Litiji je umrl Ivan Povšnar, 40letni uslužbenec topilnice star 84 let.

Dva velika vloma

V Tremerju pri Celju je bilo vlomljeno v kantino trgovca Dečka in so neznani zmovalci napravili nad 10.000 Din škode. — V Slivnem je bilo vlomljeno isto noč pri posestnici Mariji Agati, kateri so vlomilci ukradli 3500 Din. — Vlomilce so že prijeli.

Jubilej župnikovanja

Pri Sv. Andražu v Halozah je v začetku avgusta slavil dekan Ognjeslav Skamlec 25 letnico župnikovanja v omenjeni fari.

Nesreča pri delu

Pri struženju železa je stroj odtrgal 18 letnemu ključavničarskemu vajencu Jožetu Lakoti v Mariboru, dva prsta.

Zlata reka

Zlato reko je baje odkril nekje v Hercegovini neki nemški študent tehnike, Herman Heinemann, ki je v zadnjem času potoval po Jugoslaviji. Tako vsaj piše neki ljubljanski dnevnik Student pa noče povedati, kje je ta reka, zadržuje pa kakor se je sam pričel, da je v tej reki, veliko zlata in tudi večje količine platine.

Tatvina

Pri gostilničarki Neži Križe v Štutih na Štajerskem so mlatili. Ker so bili z delom gotovi šele pozno ponoči, so neobčičeno žito pustili kar na opazili, da je vse žito zmanjkalo, na bližnji njivi je pa neznanec tudi izkopal skoro ves krompir. Zadevo preiskujejo orožniki.

Prometna nesreča

Ivana Jamšek, doma iz Kodelovega, stara 50 let, je bila v Ljubljani povožena od nekega motociklista. Pri padcu si je hudo pretresla možgane in dobila še druge nevarne notranje poškodbe.

Škoda po požaru

V Nadgorici pri Črnučah je zgorel velik kozolec tamonjega posestnika, ki je bil poln žita. Prihiteli gasilci sicer niso več mogli kozolec rešiti, pa so obdarovali druge kozolce in stavbe v bližini. — Sumijo, da je bilo zažgano.

Abesinski cesar Haile Selassie ima treniranje in udomačene leve, katere uporablja za stražo pred svojim stanovanjem v prestolici Addis Ababa. Gornja slika nam kaže dva služabnika, ki jezdit na takih levih.

AMERIKANSKI SLOVENE

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891. Izdaja vsak dan razen nedelj, ponedeljnikov in dnevo po praznikih. Izdaja in tiska: EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Telefon: CANAL 5544. Published by: EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. Cermak Rd., Chicago. Phone: CANAL 5544.

Subscription rates table with columns for duration (Za celotno leto, Za pol leta, Za četrt leta) and price (\$5.00, \$2.50, \$1.50).

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Kaj bo z Abesinijo?

To vprašanje si stavi danes marsikdo, ki se bavi z dnevnimi političnimi vprašanji. Pa ne samo ti. Ves svet gleda že z gotovo napetostjo in z nekim nervoznim pogledom tja v Afriko, na severovzhodni in vzhodni del afriške obale, kjer se že čez pol leta zbirajo italijanske armade in od koder se slišijo bojni klici primitivnih, toda za svojo samostojnost vse žrtvujočih Abesincev. Nikdo bi se ne zganil, ako bi aneksija Abesinije po Italiji ne imela posebnih posledic tudi za druge evropske države, tako predvsem za Anglijo in za Francijo, in ako bi se danes čut, da ima vsak narod pravico do svoje samostojnosti in do svoje lastne države, posebno tedaj, če obstoja ta država že nad 3000 let, ne bil razvil že med vsemi narodi.

Anglija se boji za obstoj svojih kolonij v Afriki, posebno za Egipt, ki stoji še tudi danes pod njeno nadoblastjo, četudi ima svojo lastno vlado. Egipt pa more eksistirati samo, če reka Nil poplavi vsako leto celo deželo in s svojo poplavo vzdržuje bajno rodovitnost te dežele. Reka Nil pa izvira ravno v Abesiniji, v Tanatskem jezeru. Zato Anglija nikakor ne more dopuščati, da bi prevzela protektorat nad Abesinijo Italija, s katero mora radi drugih političnih in diplomatskih vprašanj ostati v kolikor toliko dobrem odnosu. Francija bi izgubila v kratkem času svojo edino postojanko na obali Rdečega morja, pristanišče Džibuti. Italija pa, ki ima severovzhodno od Abesinije kolonijo Eritrejo in jugovzhodno od Abesinije Somalijsko, bi po okupaciji Abesinije dobila zelo rodovitno in na rudninah bogato zemljo v Afriki in bi postala s tem najbogatejša država na tem kontinentu. Zakaj v Abesiniji so se danes bogate zaloge premoga, železa, zlata in predvsem petroleja, ki se niti niso pričeli izrabljati. S temi bi se na rudi in na surovinah uboga Italija otresla v gospodarskem oziru odvisnosti od drugih držav. Vsled tega se v zadnjem času sliši, da se za ta konflikt zelo močno zanimajo tudi Japonska, Amerika, Nemčija in Rusija.

Italija na podlagi pogodbe iz leta 1906 ne more samostojno početi kakšne akcije proti Abesiniji, temveč mora tozadevno dobiti privoljenje Francije in Anglije. Povod za konflikt je bil napad Abesincev na italijanske delavce in oficirje na spornem ozemlju med Italijo in Abesinijo. Italija je zahtevala zadoščenje, katero pa je abesinski cesar odklonil. Na spomladanskem zasedanju Društva narodov je bilo sklenjeno, da se skliče posebna mednarodna komisija, ki naj ta spor reši. Obe državi pa se dosedaj nista mogli zediniti glede petega člana te komisije, ki bi naj bil obenem tudi predsednik in ki ga tudi Društvo narodov ni hotelo imenovati. Velesile so, da rešijo mirnim potom spor, stavile različne predloge, t. n. pr. 1. Italija dobi upravno nadzorstvo nad nekaterimi abesinskimi pokrajinami, ki ležijo med Eritrejo in Somalijsko. 2. Abesini-

ja dovoli Italiji gotove gospodarske ugodnosti in koncesije, predvsem pravico za izkoriščanje nekaterih dragocenih rudnikov, kakor pravico za zgraditev železnice iz Eritreje v Somalijsko. 3. Abesinija odstopi Italiji ozemlja v pokrajini Ogaden, in sicer v smislu svoječasni italijanski predlogov. Abesinija odstopi Italiji tudi pokrajino okrog Adu, kjer se je bila pred 40. leti za Italijo tako strašna bitka. 4. Italija bi uporabila čete, ki jih je že poslala v Afriko, "za miroljubno raziskovanje Abesinije", a bi jih po končanem raziskovanju spravila nazaj domov. 5. Italija pa se obveže, da bo z vsemi svojimi silami jamčila za neodvisnost abesinskega cesarstva in njihovega cesarja. Proti temu predlogu je Italija zahtevala, da prepusti Abesinija kontrolo nad ozemljem, ki se razprostira med Eritrejo in Somalijsko, da se prizna njej interesna cona, ki je bila predvidena že v pogodbi iz leta 1906 in Italija se zato obveže, da odpravi v gotovem roku suženjstvo, ki je baje v Abesiniji še močno razširjeno. Ti posredovalni predlogi so bili predvsem predloženi, da bi se v tem slučaju rešil prestiž Društva narodov, ki mora po zadnjem sklepu sklicati posebno zasedanje, ako se spor preje ne reši mirnim potom. Za Društvo narodov pa je rešitev tega vprašanja precej težavna, kajti Italija in Abesinija sta njeni članici. Ako Abesinija ne ugoditi italijanskim zahtevam, grozi Mussolini z izstopom iz Društva, kar bi veljavo te organizacije močno oslabilo, ako pa bi Abesinija bila obsojena ali vsled suženjstva in neurejenosti v notranjosti države, — spori med voditelji različnih plemen, ki so včasih zelo krvavi, pomanjkanje pravega državnega aparata itd., bi male države v njej ne videle več nobene prave zaslombe in zaščite. Na zadnji predlog, ki ga je stavil Mussolini abesinskemu cesarju, da se skliče razsodišče in se reši spor, je abesinski cesar odgovoril negativno.

HIMEN Strabane, Pa. Zakonsko zvestoba sta si obljubila v cerkvi sv. Patrika v Canonsburgu, Penn. dne 19. avg. Mr. Anthony Progar in Miss Meimi Terček, oba iz uglednih slovenskih družin v Strabane. Zenoitovanska gostilja se je vršila na nevestinem domu opoldne, zvečer pa v dvorani društva Postojnska jama. Naj obema veljajo naslednje vrstice:

Kolikor kapljic tol'ko let, Bog daj srečnih, zadovoljnih na svet život. Zenin in nevesta, Srečna, zadovoljna, Bodita si zvesta. Obljubljena zvestoba, bodi neločljiva do hladnega groba.

Tovariši in družice so bili Mr. Frank Progar in Miss Ema Žužek, Mr. Frank Progar in Miss Mary Progar, Mr. Jakob Bevec in Miss Mary Rozenberger, Mr. Edward Rozenberger in Miss Mary Drenik, Mr. John Budovich in Stella Grmovšek, Mr. John Subrick in Miss Viktorija Kralj, ter Mr. in Mrs. Anthony Balsamo. Zenoitovanske gostije se je udeležilo veliko število bližnjih in daljnih sorodnikov, kakor tudi veliko prijateljev in znancev, kar je umljivo, ker ima Mr. Anthony Progar veli-

DRUGO PISMO IZ DOMOVINE

Ze samo hrepenenje, da bi skoraj videli domače gorice in domače poljane so nas navdajale s skrbjo, kaj bo, kaj bo, ko bomo prestopili mejo Jugoslavije: treba bo deset robcev in otirač. Pravijo, ko stopiš na rodna tla, je najbolje, da se skloniš k grudi in jo v veselju poljubiš, še najhitreje boš premagal v sebi globoko čustvenost, ki te prevzame, ko po dolgih letih domače kraje obiščeš.

Toda kaj, ko so nas lepo zaprli v vlak. Prišla je tropa žandarjev in financarjev in se je zgodilo, da smo ob pogledu na te častivredne moške, ki so v zgodovini zadnjih let imeli tako ime-nitno vlogo v življenju Jugoslavije, kar naenkrat pozabili, da smo doma, na slovenski zemlji. Solze niso na mestu, treba bo pokazati ameriško korajžje. Ne bodo nas, ki smo iz dežele strčka Sama! Boš kazal korajžje! Pa še spričo takih jugoslovanskih fantov. Lepo smo gledali, kako so nam vse pretaknili. Nam možem je bilo to v tolažbo, da so imeli posebno piko na žene.

Tudi poljub rojstne zemlje je šel po vodi. Pač pa je neki civilist v družbi žandarja hodil od kupeja do kupeja z električno svečko v roki in poljubljati tla in pregladil ves prostor. Čudili smo se tej ceremoniji. Zgledalo je, kakor da nam hočejo prihraniti pot iz vlaka k poljubovanju domačih tal, pa so kar tega enega moža poslali, da to mesto nas opravi. Pa je mož le bombe iskal in za orožjem stikal. V vsakem novem potniku vidijo nevarnost bombacev in anarhistov. Veš, prijatelj moj, da te mora miniti vse domovinsko čustvovanje spričo takih sprejemov.

Pot od Jesenic do Ljubljane je bila svetla pot lepih spominov. Žitna polja, skromne vasice, bele cerkvice in brdki hribi, vse se je vrstilo kakor lepe slike filma. Sam Bog je ta film izdelal in ga je sedaj znova pred nami razvijal. "Bodi zdrava domo-

vitezi, je že sedaj organizirana procesija, ki sestoji iz 105 skupin. Ves ta ogromni spre-vod bo korakal iz mestnega avditorija do stadiona, kjer bo kot zaključek tridnevnega kongresa slovesen blagoslov. Tako poroča publikacijski odbor. Pozivam torej in vabim vse rojake, ki že imajo ali ki si nameravajo nabaviti narodno nošo, da prigrase svojo udeležbo v tem sprevodu na kongresu. Organizacijo slovenske skupine v sprevodu ima Rev. Julij Slapšak. Upamo, da se bo ob naši posebej slovenski slavnosti pred kongresom, odkritju Baragovega spomenika, udeležilo mnogo naših rojakov v narodnih nošah.

Kot zavedni katoličani se bodo gotovo prav vsi ti udeležili tudi kongresnega spreveda. Torej, Slovenci, kdor le more, naj si nabavi slovensko narodno nošo, da se tem bolj pokažemo tudi pred drugimi narodi, tako ob Baragovi slavnosti, ka-

kor še bolj ob Narodnem Evharističnem kongresu. Za kongresni publikacijski odbor — Rev. M. Jager. TO IN ONO ANGLEŠKI PREMOG ZA ITALIJO USTAVLJEN London, Anglija. — Ne da bi ga bilo treba uradno proglasiti, se je angleški gospodarski bojkot proti Italiji že pričel, vsaj deloma, ko je več premogarskih izvoznih družb ukinilo izvoz premoga v Italijo, in sicer vsled tega, ker ni Italija še poravnala dosedanjih računov, in je dolžna okrog dva in pol milijona dolarjev. POIZKUS Z OPICAMI PREPOVEDAN Los Angeles, Cal. — Tukajšnje mesto je izdalo prepoved dnj. Willardu, da bi še nadalje izvrševal svoje poizkuse z lov-

DOGODKI

med Slovenci po Ameriki

Obiskali so nas Zadnji nedeljo Mrs. Barbara Pavlakovič s sinčkoma, in Miss Mary Pavlesič, sestre, iz Ambbridge, Penna. Sli so na obisk v Lemont na ameriške Brezje in se med potoma obiskali tudi nas. Hvala za obisk. — V ponedeljek so nas pa obiskale in si ogledale tiskarno Miss Gene Preveta in Miss Fay Vidmar iz Chisholm, Minn. — Vsem prav lepa hvala za prijateljski obisk.

Povrnili se je Zadnji torek nas je presenetil s svojim posetom vrtniškega obiska in Evharističnega kongresa v Ljubljani, preč. g. John Novak, župnik v Abbottsford, Wis. Preč. g. nam je marsikaj zanimivega povedal o domovini o kongresu se je pa izrazil, da bilo nekaj neprekosljivega in v mošina zasluži javno priznanje za tako dovršeno izpeljan vsotred.

Hišo oopravlja Greenwood, Wis. — Naš slo-ni general s pete ceste, Mr. Joseph Rakovec, prenavlja hišo, pravilja svojo hišo. Po načrtu, ga ima Mr. Rakovec v glavni hiša ko bo gotova, zgledala bi kor mala graščina.

Smrtna nesreča Ponesrečil se je slovenski trgovec Joe Svetič iz Flint, Mich. Pred kratkim se je peljal po Calumetu, kjer mu je tekla belka pred nekako 40. leti. Tama je avto skočil v cestni rek in rojak Svetič je obledel mrtve. Zapušča štiri sestre.

V večnost so odšli V Waukegan, Ill. je umrla Ana Kuhar, stara 54 let, doma Kammika na Gorenjskem. V Clevelandu, O. je preminel James Trhlin, star 40 let. V Lorain, O. je umrla Kostan, stara 56 let, doma Ravne pri Blokah na Notranjskem.

V Sheboygan, Wis. je umrla Mary Suhorepec, stara 76 let. V Reliance, Wyo. je umrla cija Kalan, stara 53 let, doma Puštal pri Škofji loki. Tu je imela 15 let.

zmrznenimi opicami. Proba-silo je njegove poizkuse zakonitim in mu napovedala aretacijo pod obdolžbo mučenja živali.

URA IZ PREMOGA Vojni invalid Borussak Heidelberg je izdelal uro, vzbuja med ljudmi veliko zanimanje. Sestavljena je iz samih premogovinskih sov in koščkov, ki jih je ruskim primerno obdelal. vzlic čudnemu materialu gre ta ura prav dobro in ne kakor ura iz kovinskih izvrševal svoje poizkuse z lov-

TARZAN NEPREMAGLJIVI

(167)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Po veliki ravnini, ki se je razprostirala pred mestom Opar, je korakala La, nje ob strani pa veliki lev Jadbajla. Zadalj za njo, na visokem grčevju, je stal velik močan zagorel možak, ki je gledal po planjavi in kmalu opazil žensko z levom ob strani. Za njim je pa bila četa oboroženih črnih vojščakov.

Ko so črni vojščaki prišli do njega, jim Tarzan pokaže v smer proti mestu rekoč: "La!" "In lev Nuda," reče Mavro. "Čudno to, gospodar, da lev ne napade." "On ne bo napadel," odgovori Tarzan pomenljivo. "Zakaj ne, tega vam ne morem povedati. Vem pa da ne bo, ker ta lev je dobro poznani lev Jadbajla."

Za vsak majhen šum dovzetna ušesa leva Jadbajle, so kmalu zaslišala za seboj neki šum. Ustavil se je in obrnil svojo mogočno glavo v smer, odkoder je prihajal šum. Svoja ušesa je lev obrnil in se postavil tako, da je vjel v svoj nos vonj, ki je vel od za njima prihajajočih ter začel na lahko renčati.

Tudi La se je obrnila in zapazila v precejšnji daljavi veliko četo vojakov oboroženih z dolgimi sulicami, ki so prihajali proti njej. Proti toliki množici, si je mislila La, me tudi Jadbajla ne bo mogel obvarovati. Tako je obstala poleg leva, ki je nemirno opazoval to množico, ki je prihajala vedno bližje.

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo redno po dnevnem kurzu v Jugoslavijo, Italijo, Nemško Avstrijo in vse druge dele sveta. Denar dobijo prejemniki točno in zanesljivo direktno na dom brez vsakega odbitka. Cene so podvržene spremembam kurza. Včeraj so bile naše cene:

Table with columns for currency types (Dinarji, Za izplačila v dolarjih) and amounts (Za \$ 2.75, Za \$ 5.00, etc.).

Libre: Za \$9.35...100 lib; za \$44.50...500 lib in za \$88.20...1000 lib

Vsa pisma in pošiljate naslovite na: John Jerich (V pisarni Amerikanskega Slovencea) 1849 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.

KONTRAST MED DOMAČIM IN JAVNIM ŽIVLJENIEM

Gornja ljubka slika nam kaže družinski prizor v hiši vojnega tajnika H. Woodringa. Dočim doživlja tajnik v svoji službi vse prej kakor pa kako romantiko, kaže njegovo domače življenje kaj malo bojevitosti.

KOŠČEK SPOMINOV OB 20 LET-NICI BOJEV LJUBLJANSKEGA PEŠPOLKA ŠT. 17

(Piše Frank Smole, Barberton, Ohio)

(Konec.)

Ležemo in jaz sem začel z naj-večjo hitrostjo kopati zakop. V istem hipu se že oglašajo desni regljanje strojnih pušk in v par sekundah se je razvil na celi črti hud infanterijski ogenj. Ni bilo dolgo, ko so se pridružile temu strašnemu regljanju in pokanju še topovi, ki so sikali iz sebe smrtonosni ogenj vse križem polja. Iz našega hrbta so se oglašale naše strojnice in se lile uničujoči ogenj preko nas na so-vražne linije. Z podesetereno silo so začele odgovarjati nazaj ruske strojnice in infanterijske puške. Niti dober pedenji ni bilo nad našimi glavami, kjer se žvižgale in brenčale svinčenke z vso silo, kakor razdražene ose in sršeni.

Tišče sem se k tlom in grebel naprej in naprej v močvirno zemljo. Mislil sem, da sem našel toliko globoko, da sem varan. Moj tovariš si ni izkopal grabna. In to je bilo usodno znanje. Ko so prvič zareglale ruske strojnice, je bil zadet in mrtev. Bil je oženjen brez otrok, doma z Brezji od Marije Pomagaj na Gorenjskem. Tudi ob moji torgi smo začeli praskati kroglice. Kaj bo, te ruske kroglice so huje, ko sam vrag... Kaj bo, nazaj ni mogoče, naprej tudi ne... zdaj, zdaj, bo po mojem življenju. Čez kake pol ure takega strašnega ognja in streljanja nekoliko poleže. Že sem mislil, zdaj bo prilika, zdaj skočim nazaj, ali komaj sem to le samo mislil, se že zopet oglašajo strahovito streljanje. V tem hipu me osuje pret a na križu sem začutil, kakor bi se podrl na mene hrib...

V bližini mene se je razletel šrapnel. Tudi kroglice so padale vedno pogostje v mojo tornir-stro. Kdo so to, ali so Kozaki? Sedaj me bodo težko ranjenega še ubili. Kri je tekla iz mojih ran, da sem ležal ves v krvi. Krčevito držim puško v desnici... postaja mi vedno bolj slabo... umreti bom moral... tukaj za-puščen sredi strahovitih bojov. Moj Bog odpusti mi vse moje grehe! O, da bi mi mogel pomagati vsaj kak moji tovariš, sani-letni odtokel ne bo prišel v ta strašni ogenj. Ni ga človeka, da bi mi pomagal, da bi mi mogel rešiti moje življenje...

V duhu sem bil izročal Bogu, v mislih sem romal na sv. Višar-je in se izročal Mariji v varstvo, ki jih je že na tisoče in tisoče rešila in jih ni zapustila, ko so jo prosili pomoči. Jaz sem dobil v svoj život "sa-mo" štiri ruske kroglice iz stroj-nej puške. Moja tornistra pa je dobila več avstrijskih, ki so le-tale in frčale iz zaledja za nami, pa tudi veliko ruskih. To sem vi-del potem, ko je bil oni del "tor-nistre", ki je kukala izza mo-jege hrbta ven iz zemlje ves se-velkan in raztrgan od krogelj, kakor tudi vse, kar sem imel v njej. Cvibak in konzervirano meso je bilo razpršeno iz torni-stre vse okrog. Prvotno dokler nisem ogledal moje tornistre nisem mislil, da je rusko skriva-je kje v moji bližini, ker sem imel konzervirano meso, pozne-je sem pa spoznal, da sem duhal te konzerve, ki so jo razce-tili in razpršile kroglice iz stroj-nej. Tako od blizu nisem zrl nikdar pustiti, tudi če je ranjen, puško sovražniku nikdar. Zdal

so začele frčati kroglice od naše strani proti nam. Mislili so, da smo morda Rusi, pa so proti nam začeli škrofiti s svinčenkami. Moj letnik, Malnar se je pisal, se je moral menda rešiti od naše straže in je postrelil kakih 40 patron proti nam, misleč, da pu-ca proti sovražniku. Začel sem plaziti, puško pustim iz rok in poskušal sem z vsemi štirimi, da bi se privlekel v naše postojan-ke. Zopet so začele pokati puške od naše strani, zopet se je razvi-la bitka, bliže in bliže so padale kroglice. Zdal skočim pokoncu. Zazenem se z vso močjo kolikor sem jo še imel proti našim jar-kom. Tudi Jenc se je nekako zag-nal. Naši so še vedno streljali proti nama. Kričala sva, da sva ranjena... Četovodja Lengar iz Zirovnice na Gorenjskem, me je celo hotel prebosti z bajone-tom, padel sem v postojanko in niti koraka nisem mogel več na-pravit. Četovodja se je nato ču-dil, kako je mogoče, da sva mi-dva še živa ostala, ko so vendar toliko časa naju obstreljavali in da nismo vaju še sedajle ubili?

K meni je prišel moj letnik Franc Palčič, doma nekje od Ra-keke, velik močan fant. V Ameri-ki je imel dva brata, to mi je večkrat pripovedoval in da tudi on namerava iti za njima. Dal me je na svoj hrbet in me vleče do sanitetcev. Bili so od zadaj, kakih sto korakov zakopani v ve-likih jami. Tu je bila tudi tele-fonska postaja. Mene je položil poleg skrivališča. Dobri France je zahteval, da so me takoj obvez-ali. Ko so me nekoliko obvezali mi je prišlo tako slabo, da sem padel v omedlevalo...

V ruskih in naših vrstah se bi-je med tem boju kar naprej. Kro-glice vrče kakor toča vse križem na okrog, tu se vlečejo vojaki v nove pozicije, strojnice reglja-jo iz skrivališč proti njim, jih kose in trgajo, da je groza. Zdal namerijo nanj poljske topove, ki silikajo ogenj iz svojih žrel... borba tu, borba tam... to je pe-kel... Čemu? Zakaj? Tudi v na-še skrivališče so našle ruske kroglice pot. Režko so švigale sko-zi zrak, vmes so udarjale z oglu-šujočim ostrim rezkim glasom topovske kroglice, da je človek kar glušil. Bolela je od vsega te-ga glava in ušesa in kako ne bi? Tudi sanitetce so obstreljavali in sanitetci so se umaknili. Me-ne so pustili za silo obvezanega pred postojanko. Vojna je, ne-varnost, kroglice padajo, kaj za-ene ga, če me ubije, saj vsak sam zase gleda, pa saj sem zgledal res tako slab, da so mislili da iz-dihnem predno bi me pripeljali ali prinesli do bolnišnice. Začel sem jih prositi vode, vročica me je kuhala od slabosti. Dali so mi malo vode, ali da bi me v stran zanesli, pa ni bilo mogoče, radi vedno strašnega ruskega topov-skega ognja. Medtem je zabren-čal telefon. Halo! halo! kdo je? Nadporočnik Krže, polkovna ko-manda. Ker sem hodil v telefon-sko šolo šest tednov in sem izde-lal en poučni tečaj sem prav vse razumel v nemščini. Armadno povelje se je glasilo tako le:

"Desno od vasi je vržen nazaj c. in k. pešpol št. 7. Vse čete se morajo umakniti na drugo stran mesta Grodek. Sovražni premoči ne moremo prav nič kljubovati. Vsi nazaj, vsa arma-da nazaj!"

Ubogi jaz, kaj bo z menoj. No-bena prošnja nič ne velja. Sani-tetci, sanitetci, pomagajte! Vso kri zgubim. Prosim vas obveži-te me, nesite me proč od tukaj! Vsi greste stran od tukaj, vsi se umikate, ali bote samo mene pu-stili tukaj, samega ranjenega? Ne ruske, ne avstrijske kroglice iz zaledja me niso ubile, zdaj me bote pustili, da me pomanda in potepa kopito konj ruskih Ko-zakov? Tukaj v tem gozdičku, odrezanem do celega sveta? Do sanitetcev je bila vsaka prošnja

zaman, vse ni nič pomagalo. Ali vendar se me je usmilil moj to-variš Franc Palčič, on me je od-velkel proč, skozi gozd. On se ni nič bal, če so prav frčale kroglice. Ko me prinese do kuhinje 7. peš-polka, je prosil za nekoliko kave za mene. Dobil ga je in sva vsak par požirkov dobila. Srečen sem bil, da me je spravil France sko-ro do ceste in tudi on je bil za-dovoljen, da se je rešil nekoliko bitke. Dal mu nisem za to nič. Bodi pa mu zato ohranjen naj-lepši spomin, saj je počiva v do-mači zemlji. Takih prijateljev ima svet malo. France je bil tak tovariš in prijatelj. Bog mu da vse dobro!

V bližini ceste se je nahajala druga sanitetna postaja in je bil poleg tudi njen komandant, moj prijatelj Miha Janželj iz Iga. Franc Palčič me izroči sanitet-cem. Miha me prijazno nagovo-ri, kako je z menoj, če sem tež-ko ranjen, da ima še za enega moža prostora na vozu, da me odpelja v mesto Grodek v voja-ško bolnico, da nas obvežejo in potem bodo poslali naprej v zdravljenje v zaledje, ker v Gro-deku ni prostora za vse ranjen-ce. Ko so me naložili na voz, sem se za trenutek kar oddahnil. No, sedaj bom pa kmalu obvezan, da mi ne odteče kri iz ran.

Pa je šlo silno počasi tudi pri sanitetskem oddelku, kakaj vedi sam Bog. Voz se je ustavil in se ni premaknil več ur naprej. Moj tovariš poleg mene je bil silno težko ranjen, je klical pomoči, da naj mu pomagajo vsaj v zad-njih zdihih. Ker ni bilo pomoči, moral je umreti. Utihtnil je in obmiroval, rešen zemeljskega trpljenja za vedno. On ne čuti tega vojnega hrupa, ne ruskih krogelj, ki so še vedno udarjale po okolici, več ur. Po široki cesti se pomikajo počasi zaradi velike gneče. Prve, ki pridejo vpoštev so na cestah in potih artilerijske municije proviantne kolone. Za te se mora napraviti prostor, da vozijo k topovom granate in šrapnele in drugi tak provijant. Ob cestah korakajo pešpolki, da se dviga prah vse križem.

Jaz sem ležal na nosilnicah po-dobno ležišču, iz platna. Ležal sem v krvi, prosil pomoči, da naj me obvežejo. A vse zaman, niko-gar ni bilo, ki slišal moje pro-šnje...

Na tisoče in tisoče broječa ar-mada se umiče, z tako naglico, da so se ceste in vsa pota kar za-jezila. Do 11. ure zvečer nismo mogli nikamor naprej in še po-tem zelo počasi. Od 11. ure zve-čer pa do 9. ure zjutraj je vze-lo, da smo prišli do kolodvora. Po-dve uri dolgi cesti smo se vozili skoro 10 ur. Mesto Grodek je bi-lo medtem že vse izpraznjeno. Vse se umika, vse beži... Zara-di prehudega pritiska ruskih čet je vse v zmešnjavi. Nas kar je bilo še živih so hitro pometali v železniški živinski voz, poslan nekoliko s slamo, mrtve pa so odpeljali na vojaško vojno poko-pališče. Za obvezavo ranjencev ni bilo časa. Vlak nalahko zaživ-ja in se začne polagoma premi-roke. Vprašajte pri K. Ropa & son, 1710 W. 21st Pl., Chica-go; Canal 5465.

ki ste pustili svoja mlada življe-nja na teh galskih poljanah. Z Bogom nikdar pozabljeni Gro-dek, ti z krvjo prepojena galska zemlja. Koliko mojih tovarišev je moralo umreti na tej tvoji zemlji. Srečen se počutim, če prav ne morem ničesar niti sam sebi pomagati, ali živ sem še... Ležal sem lačen in žejen na tre-buhu, da ni tekla tako kri iz ran. Drugi dan so me še le obvezali. Zdravniki so nas le površno pre-gledali, v kakem stanju da smo, več se niso zanimali za nas.

Nato smo bili prepeljani na Oggersko v bolnišnico mesta Ko-losovor, v Marije Elizabete sani-torium. Težko sem bil ranjen. V treh mesecih sem toliko ozdra-vel, da ni bilo več ran. Poprej me niso hoteli dati v Ljubljano.

V svoj rojstni kraj sem prišel pred božičnimi prazniki, ne še zdrav, niti ne s celimi rebrami, ali zopet smo dobili povelje in 20. januarja leta 1915, ravno pred dobrimi 20. leti, smo zopet mo-rali odriniti na bojišče v Karpate. Kaj je drugič iti na bojišče ve le tisti, ki je že enkrat umiral na bojišču. Kako bi se srecal z zad-nji molitvi ve le na smrt obsje-ni...

NAJVEČJE ANGLEŠKO VOJNO LETALO

Novi angleški vojni hidro-plan "Saraband" je največje letalo, kar so jih doslej zgra-dili na Angleškem. Tehta 31 t, ima 36,5 m krilne razpetine in 27,5 m dolžine. Šest motor-jev mu proizvaža skupaj 5.500 k. s. in mu daje povprečno brzino 240 km na uro. Vsako minuto se dvigne lahko za 230 m, a njegov akcijski radij znaša 2300 km, to pa s celo-tnim tovorom, ki presega nje-govo težo še za 6 t.

Letalo je oboroženo z več težkimi strojinicami in 3.8 cen-timetarskim brzostrelnim to-pom, poleg tega nosi s seboj bombe in municijo. Posadke ima deset mož, ki razpolaga z udobnimi spalnicami in elek-trično kuhinjo. Kot posebno prednost "Sarabande" nava-jajo, da se more držati tudi na najbolj vihrnem morju. Zgra-ditelji tega velikega zračnega vojnega broda pravijo, da bi po tem uspehu lahko brez na-

NA PRODAJ

za preostanek na mortgage sledeča poslopja: na 1804 W 22nd Pl. Chicago, poslopje iz opeke, štiri stanovanja po štiri sobe, z eno kopalnico.

Na 1334 W. Cermak Rd. tri stanovanja po šest sob s kopalnicami.

Na 2128 W. 24th St. dve stanovanji s šestimi sobami s kopalnicami.

Na 1804 W. 21st Pl. dve le-seni hiši v ozadju po štiri so-be.

daljnega zgradili 100 tonsko vodno letalo, ki bi prevažalo po 36 potnikov razen posadke preko oceana.

Oglašajte v dnevniku "Ameri-kanski Slovenec"!

PRISRČNA HVALA IN ZAHVALA

Greenwood, Wis.

Ne moreva najti dovolj pri-mernih besed, da bi se zahva-lila številnim najinim prijate-ljem in znancem, ki so naju na tako premeten način pre-senetili ob priliki najine tri-desetletnice skupnega zakon-skega življenja.

Bilo je na Veliki Smaren, 15. avgusta, ko naju po večer-ji povabijo otroci, da bi se ma-lo prepeljali. Ker je bil pa pri nas ravno tedaj Mr. F. Go-sar, se nam je tudi on pridru-žil in tako smo se vozili okrog in obiskali nekaj najinim pri-jateljev. Niti na misel nama ni prišlo, da bi se za najinim hrbtom pletla taka zarota. Ko se v mraku vrnemo domov, naju obstopi številna množica in zakliče gromoviti "surprise". Ne morete si misliti najinim občutkov v tistem trenutku. Solze, ki so nam ob tem pri-zoru stopile v oči, so bile sol-ze veselja, kajti vedela sva, da imava prijatelje, toda, da je pa cela slovenska farmar-ska naselbina Willard najin prijatelj, sva zvedela šele ta dan.

Zato je najina dolžnost, da se s temi skromnimi vrsticami javno zahvaliva posebno še vsem tem, kateri so to zami-slili, in ti so: Mrs. Mary Go-sar, ki je poleg obilnega dela ki ga je pri tem imela darovala še trinadstropni "cake" s tri-desetletnico. Mrs. Justina Vo-larich in Mrs. Johanna Ar-pach. — Dalje se zahvalimo vsem darovateljem za mnogo-brojne darove, ki so jih nama prinesli. Imen tukaj ne bova navajala, ker se bojiva da bi, tudi v vsej natančnosti, kate-rega ne izpuščala. Zato pa naj velja vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat prav pri-srčna zahvala.

Hvalo sva pa tudi dolžna vsem številnim udeležencem, ki so se za slavnosti udeležili in se z nama veselili. — Hva-la našemu č. g. župniku preč. Anzelmu Murnu, za njegov posest in lepi nagovor. — Hva-la tudi Mr. in Mrs. Albin Za-krajšku iz Chicago, ki sta na-ju presenetila omenjeni večer. — Ravnotako prijateljem iz Brights, ki so naju posetili. Verjemite nama prijatelji, da kaj takega nisva nikdar pri-čakovala. Vašo naklonjenost bova znala visoko ceniti in ob-enakih prilikah tudi vrniti.

Zato še enkrat, prisrčna hvala in zahvala vsem skupaj. Joseph in Antonija Rakovec (Oglas)

KAKO SEM SPOZNAL IN NAŠEL RESNICO

Napisano drugim v zgled in korist

Zanimiva in poučna zgodba življenja — važno posebno za sedanji čas in naše socialiste.

(Dalie)

Ce pa ni človek v pravem re-du in v pravem razmerju z Bo-gom in samim seboj, če ni v skladu z vero in pravostjo, če sta nemirna njegova vest in sr-ce, pa bodisi po svoji lastni kriv-di, po nesreči ali nevednosti ali pa od Boga mu poslani poskuš-nji, tedaj pa ni treba nobene druge težave in nadloge, da je nesrečen. Človek v takem stanju je samemu sebi največja nesre-ča in najhujše trpljenje, brez vse druge nesreče in trpljenja. Tako sem bil tudi jaz prej brez posebnih drugih zunanjih težav skrajno nesrečen, med tem, ko se pozneje čutim sreče-nega v sredi vsakovrstnih težav in nadlog.

Da, upam si trditi, da so za človeka, ki živi in trpi brez Boga in vere in verske tolažbe, dnevi, brez vseh drugih težav, hujski, kakor pa za vernega in Bogu udanega človeka leta z vsemi mogočimi težavami.

16. V VARNEM PRISTANU

Kakor, da bi po dolgem blodenju po razburkanem in zbesnelem morju prispel v varen pristan, tako mi je bilo, ko me je Bog po tako čudni poti pripeljal v za-konski stan, na katerega jaz sam prej nikdar nisem mislil. Tako mi je tudi še zdaj, ko mi že dolgo vrsto let poteka, lahko rečem, mirno življenje v sredi nemira, poteka srečno življenje tudi v sredi vsakovrstnih težav, kajti sreča človekova ne obstoji v tem, da je brez težav in nadlog, ne obstoji v bogastvu, časti, zdrav-lju, blagostanju, temveč obstoji v veri, upanju in ljubezni. Te tri božje čednosti so temeljni stebri sreče za vsako družino, za vsoko hišo, za vsakega posameznika.

Trpeti mi je bilo boleznj, smrt v družini, pomanjkanje, brezpo-selnost, zgubo, krivice, obreko-vanje, preganjanje, pravde itd. Vendar vse to ni moglo omajati teh temeljnih stebrov sreče, v katere je bilo z vstopom v pravi in od Boga mi odločeni stan za-sidrano moje življenje.

Od tedaj spoznavam in razu-meвам prečudovito Previdnost božjo in vem, zakaj mi je dal Bog toliko trpeti, zakaj je poslal nad me take poskušnje, zakaj sem bil v dvakratni krizi, da sem tičal v tako strašni temi, prišel nazadnje v popolni obup, imel se že za od Boga zavržene-ga, čutil se že duševno in telesno vničnega. Zato pač, ker je Bog neskončna ljubezen in me je ho-tel v tej svoji neizmerni ljubez-ni potom trpljenja in poskušnje pripeljati na pravo pot, v pravi stan, me osrečiti, obogatiti, mi dati spoznati njegovo dobrotli-vost in usmiljenje s tem, da mi je dal piti iz keliha bridkosti, kar me je vtrdilo in vsposobilo za nadaljne borbe in poskušnje življenja, da jim znam in morem kljubovati, posebno pa, da se morem in znam zoperstavljati viharjem, proti veri, kateri po-sebno v sedanjih časih tako bes-no divjajo in katerih žrtve so ta-ko ogromne in strašne, da sem se tako trdno in živo prepričal o resničnosti vere, o resničnem bi-vanju Boga, katerega se seda-polet in lepi nagovor. — Hva-la tudi Mr. in Mrs. Albin Za-krajšku iz Chicago, ki sta na-ju presenetila omenjeni večer.

Ravnotako prijateljem iz Brights, ki so naju posetili. Verjemite nama prijatelji, da kaj takega nisva nikdar pri-čakovala. Vašo naklonjenost bova znala visoko ceniti in ob-enakih prilikah tudi vrniti. Zato še enkrat, prisrčna hvala in zahvala vsem skupaj. Joseph in Antonija Rakovec (Oglas)

enako nesrečni, da jih tako ra-zumem in jih zato znam in mo-rem tolažiti in jim svetovati.

Šola trpljenja in poskušnje mi je bila v korist in srečo, v korist in srečo tudi mojega bliž-njega, kolikor mi moči dopušča-jo. Brez te šole bi ne bilo vsega tega, bi ne bila varna moja vera in z njo vred moja sreča. Dobil sem v tej šoli večje spoznanje Boga in samega sebe, večje spo-znanje ljubezni in Previdnosti božje in zato večjo voljnost po-trpljenja, večje zaupanje in večjo udanost v voljo božjo, do-bil večje umevanje verskih res-nic, dobil večje navdušenje in več smisla za delo za Boga, ve-ro in bližnjega, za obrambo vere in resnice in za boj proti boju verskih sovražnikov; dobil novih moči, novih zmožnosti, novega poguma.

Ta šola me je naučila biti ne trst, ki ga veter maje, temveč nepremagljiva trdnjava.

Posebno pa me je ta šola trpljenja naučila ceniti vrednost trpljenja. O, blaženo trpljenje! Kako neizrečeno velika dobrota božja si! Trpljenje je najdrago-cenejši zaklad in biser, največji dar ljubezni in milosti božje.

O, kako srečni, milosti in bla-goslova polni za me so bili oni dnevi, v katerih sem se čutil brezmejno nesrečnega!

Mislil sem takrat, da Bog za-me ne mara, da me je zavrgel, da je daleč proč od mene, na mi je ravno takrat največje ljube-zen in milost skazoval, bil mi ravno takrat najbližje.

Da: "V varnem pristanu" dam lahko naslov temu odstavku, kaj-ti od časa, ko mi je bilo dano ure-diti svoje življenje in nastopiti novo pot, novi stan, novo življe-nje, v katerega me je Bog pri-peljal in za katerega me priprav-il, se je naselil mir v mojem srcu, katerega mi nobena zoper-nost življenja ne kali, ker sem se vtrdil v boju z njimi in spo-znal, da vse, kar nas zadene, je volja božja v našo korist in sre-čo.

To vse je človeku potrebno ve-deti, in ker jaz nisem bil v tem dovolj poučen, je bilo potrebno, da sem vse to sam skušil, pre-stal najboljšo šolo, šolo trplje-nja in lastne skušnje.

"Ker si bil Bogu prijeten, je bilo potrebno, da te je skušnjava skušila", pravi sv. Pismo.

V tem mojem prepričanju me poleg lastne skušnje potrjuje še nek drug zgled, zgodba nekoga duhovnika, katerega sem v poznej-šem času čital nekje pod naslo-vom: "Jaz mu bom pokazal, ko-liko mu je treba trpeti za moje ime."

Zgodba tega duhovnika je v nekaterih ozirih slika moja. Tu-di njega je Bog enako skušal in po mnogih bojih, duševnih brid-kostih in velikem trpljenju pripel-jal v srečen duhovski stan, v katerem so mu bili boji, bridko-sti in trpljenje in poskušnje vir bogastva, milosti in blagoslova božjega tako potrebnega mu v duhovskem stanju pri delu za Boga in zveličanje neumrjanih duš.

Naj bo večna hvala Bogu za vse, kar mi je poslal, za vse boje, bridkosti, trpljenje in poskušnje, po katerih me je čudovito vodil, varoval, ohranil in srečno pri-peljal v varen pristan življenja. (Dalie prih.)

23 LET IZKUŠNJE
Preglejate oči in predpisate očala
DR. JOHN J. SWITANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITTE

Prevod iz francoskega izvirnika

"Človek bi dejal, da je fant tu doma!..."
"Saj je tudi!... Tako je ljubezniv in prijazen!"

"Zares, vsega zaupanja vreden mladenič; smatram ga bolj za gosta kolonije in za desno roko nego za člana kolonije..."

"Ali ga že dolgo časa poznate?"

"O, odkar se zaveda življenja... Bil sem mu veroučitelj; pripravil sem ga za prvo sv. obhajilo. Preživel je šest let v zavodu, kjer sem se zelo zanimal zanj... Zelo živahen mladenič je. Sanjal sem nekaj kratek čas, da bi ga napotil v bogoslovje, da bi ga vzgojil po svoje, za svojega učenca in da bi mu ob svoji smrti poveril vodstvo vseh zavodov, ki sem jih ustanovil. Ni čuda, da sem tako sanjaril; duhovniku se vsili taka sanja sama od sebe ob pogledu na brezmadežne duše mladih ljudi, ki jih sreča v svojem življenju. Toda žal..."

"Žal? ... je ponovila teta Cecilija, ki jo je nenadoma obšla plahost."

"Žal, pravim, se mi je zdelo, da pričajo mnoga znamenja dovolj nedvoumno, da Roger ni nedovzet za človeške slabosti. Bil je izredno ljubezniv napram sestram svojih tovarišev... izredno sentimentalni in razvajen..."

"Saj ima pravico biti tak..."

"O, — seveda."

"Torej?"

"No, kaj; opazoval sem ga... in naposled sem se odpovedal svoji sanji v veri, da ni bila tako božja volja."

"Prav ste imeli!"

"Res? Ali Vam je morda že kaj zaupal o tem?"

Obraz tete Cecilije je nenadoma oblila rdečica. Hotela je popraviti svojo napako:

"Ne... gospod Maude mi ni zaupal nič takega. Toda zdi se mi, da se ne motite, če mislite, da se mladi mož nagiba k posvetnemu življenju. Čeden je, okusno napravljen... zapeljiv... V Banzeauu je star pomorščak ki pravi — oprostite mi njegove besede — da duhovnik ne more biti drugačen nego umazan, suh in grd?"

"No, no, Vaš stari pomorščak pretirava!... Na poslednjih dveh označbah naj bo še nekaj resnice... In če presodimo Rogerja s tega stališča, je povsem jasno, da nima poklica... Na koncu, pravim, bi bil zdaj vesel, če bi mu našel krščansko mladenko in bi ga videl, kako si postavlja svoje lastno ognjišče, kakršno zapoveduje Cerkev in kakršnih je Francija potrebna."

"Da, lastno ognjišče... s krščansko mladenko. Resnično bi bilo škoda, če bi premotila tega ljubeznivega mladeniča katera tistih žensk, ki jih je v Parizu gotovo nešteto... zlasti na Montmartru. Slišala sem, da je baš v tem okraju naravnost strašno!..."

"Tudi to je pretirano!... V Parizu in na Montmartru je k sreči prav lepo število izvrstnih žena in zelo pametnih deklet. Seveda, tudi drugačnih je mnogo... oh, pa niso zmerom same tega krive! Poznal sem dekle, ki ni pokusilo hrane osem in štirideset ur, iskaje povsodi dela, da bi si zaslužilo pošteno svoj kruh. Če pade tako dekle, ni vedno povsem izgubljeno... V Parizu živi mladina v veliki nevarnosti. To je vosek v ognju... vosek, ki mu je dolžnost, da se v ognju ne raztopi. Naposled..."

sled... ljubi Bog je tam... Victor Hugo je napisal genljivo pesem:

Koliko sem umirati videl deklet!... Jaz bi pa mogel napisati poglavje z naslovom: Koliko mladine sem videl umirati!...

"Torej Vas je strah?"

"Zmerom me je bilo strah ljubezni... vedno strah ženske... vedno strah, da ne ostaneta oba v določenem redu, ampak da skočita čez ograje. Tak sem kakor tisti znani častnik, ki je dejal preden je napočila ura napada na nož... Tu imam lepe, zdrave, mlade fante, močne in navdušene... čez nekaj minut bodo skočili na plan. In že bodo ranjenci, pohabljeni, mrtveci... Ne maram, da bi mi kaka ženska ukradla ali umorila Rogerja..."

"Ali je morda prav posebno izpostavljen?"

"Dovolj, dovolj je izpostavljen... V banki je seveda v stalnem stiku z ljubeznivimi, dražestnimi in pogostoma tudi zelo izobraženimi gospodičami..."

"In napudranimi?"

"Da, napudranimi — zelo napudranimi..."

"Toda to še ni najhujši zločin, kajne?"

"In poslikane so tudi. Kako lahko je eni ali drugi zbuditi v viteškem srcu nagnjenje, ki bi trajalo dan, dva... nagnjenje, ki nima druge utemeljitve, druge hrane nego srčan obrazek."

"Oh, in če se kdo v taki zaljubljenosti poroči!" — je teta Cecilija vzkliknila.

"To bi bil skoro neizogiben polom, seveda. Že ko mine prvi mesec, se uboga otroka gledata z očmi, s katerih je padla mreža; spoznata se... in se ne prepoznata več! Kar groza me je, če pomislim, da bi se mogla primeriti Rogerju taka nesreča, ki bi mu uničila vse življenje."

"Upajmo, da se ne bo!..."

"Pred nekaj dnevi sem bil v njegovem uradu, da odideva skupaj nakupovat raznih stvari za 'Staro Rakovico'."

"Pa menda ne loncev?"

"Vi ste okrutni, gospodična!... Vstopil sem torej malo pred četrto uro v pisarno. Roger se je baš odpravljal domov... Mala strojepiska, sladka kakor srček, mu je pomagala obleči površnik... druga mu je sila ljubeznivo popravljala samoveznico, ki ni bila — tako je izgledalo — točno na svojem mestu... tretja mu je uslužno prinesla klobuk in palčico..."

"In on, kako se je obnašal?"

"On?... se je smehljaj... Držal se je kakor mlad harambaša, ki se mu ta uslužnost zdi nekaj naravnega!..."

"Tako se zgodi, da nekega lepega dne postanejo najboljši mladeniči žrtve takih lilik!..." je vzkliknila teta Cecilija, ki se je naposled vendar zgrajala.

"Da... videl sem že mnogo takih primerov..."

"Mnogo?"

"Dovolj, da se v človeku zbudi bojazen."

"Evo, zato tudi ponavljam pri vsaki priliki materam, ki imajo sinove: 'Motrite vendar z bistrimi očmi!... Bodite previdne!... Zbirajte okrog svojih sinov taka dekleta, ki so vredna Vaših otrok, godna za možiteve, to se pravi da so v dostojnem položaju, primerna po naobrazbi in verna svoji veri!'"

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Ljudje na — Marsu.

Veliki časniki imajo svoje "nedeljske priloge," in med temi navadno tudi kak "znanstven oddelek — scientific section." Navadno je znanstvo uboga Jerica, ker gre pač bolj za to, da se veliko število časnika prodaja, pravo znanstvo pride šele potem na vrsto, ako je sploh kako znanstvo. Natisnjeno je in pomnoženo še s kakimi prav kričnimi podobami, da roba "pade bolj v oči."

"Ljudje na Marsu" je posebno priljubljena točka. Zdagovorimo na velike daljave, in je zelo aktualno, če morda "Marčani" poskušajo z nami — govoriti. Ta predmet je obravnaval prof. Low, angleški, znanstvenik. Na sebi je vse v redu, saj bi nehal človek biti človek, ako bi se ne zanimal za razne panoge na znanstvenem polju. Navadno pa je znanstvo najmanj pomanjkljivo, in to diskreditira vso stvar. "Marčani z nami govoriti." Prav zanimiva razprava. Ampak, ali pa sploh kaki — Marčani obstajajo, toraj ali so na Martu kaka nam vsaj podobna bitja, to manj "pade v oči," manj vleče, ne kriči tako, kakor zadeva, če skušajo taki ali taki Marčani z nami govoriti.

Možnost kakih nam ljudem podobnih bitij, to je bolj pri meren predmet res kakega znanstvenega razpravljanja, in mednarodna astronomska unija se je zadnjič v Parizu bavila s tem vprašanjem ter povsem znanstveno dognala, da vsaj nam ljudem podobna bitja na Martu niso mogoča, ker zrak vsebuje komaj en odstotek množine kisika, kolikor ga imamo na zemlji. Pri nas v Leadvillu imamo le kako malenkost manj kisika, pa mostov tuptam malo — sapo loviti, na Martu je le en odstotek, toraj so kaka nam podobna bitja nemogoča. S tem odpade tudi vprašanje, ali skušajo Marčani z nami govoriti.

Morda mika človeka tudi bolj, ali bi bila še taka bitja kje, kakršna smo mi na zemlji. Tudi vse v redu, če se za kaj takega zanimamo. Vsaj jaz bi pa menil, da bi bilo bolje, ako bi se ljudje bolj zase zanimali, za se namreč da bi vsak po svojih močeh in sredstvih skušal priti do pravega pojmovanja svoje lastne narave, kaj je namreč človek, ker eden pravi, da je človek le malo bolj razvita žival, drugi pa koraka po zraku, ko se ima za nekega boga... velika večina pa sploh živi tja v en dan.

Prvič "Zemljani," potem bi prišli šele kaki — "Marčani."

Stara roba

Celo svetovno časopisje pričakuje v Nemčiji nov kulturni boj. Tak boj je počel Bismarck po francosko-nemški vojski. Bismarck je moral "iti v Kanoso," on sam je padel, nemški katoličani so se v borbi le ojačili. Sedanji naziji imajo hujšo silo na razpolago. Hitler je tudi mnogim katoličanom pravi polbog, saj ni ravno malo dosegel za Nemčijo, ko je kratkoma strgal zadnjo mirovno pogodbo, in se ga nihče ne upa dotakniti. Hitler celo malo zavre, ako njegovi

brezpogojni hlapčki postanejo preveč prešerni.

Na piko so vzeli zdaj — katoličanstvo, ne pravijo ravno katoliške Nemce. Izraz za nastop zoper katoličane je, da gre zoper "politično katoličanstvo." To je stara roba, samo izraz je predručen. Kak sličen izraz se rabi vsepovsod zoper katoliško cerkev, kjer mora ta cerkev nastopiti, ker ne more in ne sme prepustiti, da bi kdo izvil iz njenih rok pravice dane ji po božji avtoriteti. Kak malo ominozen izraz rabijo, pa jurišajo le zoper cerkev kot ustanovo božjo.

Ob času, ko je bil v Avstriji in še posebno na korškem liberalizem v cvetu, je stala posebno slovenska duhovščina pod označbo, da je "politična duhovščina," in celo nemški cerkveni krogi so po strani gledali na slovensko politično duhovščino, dasi je ta duhovščina delala le za pridobitev prav naravnih pravic za svoj narod. Označba "politični duhovnik" je vplivala prav okuževalno. Pozneje se je precej izpremenilo, ker je bila smer popolnoma v skladu dobro politiko, in še marsikaj osebno ugodnega je prinašala ta politika, seve, ako je bila uspešna, ker na zunaj je uspeh prvi pogoj. Razna in važna mesta so se zasedala prav po političnih zaslugah, dasi je bila slovenska duhovščina radi germanskega režima vedno prikrajšana. Tudi drugje na Slovenskem ni bilo dosti drugače prej, ko je bil liberalizem v cvetu, in po neje, ko se je začela liberalna zidav podirati in se je končno pridrila.

Zdagaj je na Nemškem "politično katoličanstvo" garjeto okuževalno. Ko morda prej o slej pride čas, da bo zopet maralo to katoličanstvo nastopiti, ker bodo vsi drugi "striki" pokali, bo vse zopet O.K., še kakih slavonspevov ne bo manjkalo na to katoličanstvo, ker bo pač pokazalo, da je edino pravilna smer. Resničje mora marsikaj in mnogokaj za duri, ampak končno jo zopet postavijo za mizo.

"Slovenski katoliški dnevniki nas duži, da se razkropijo med tužji, ne izgubimo med njimi."

IZŠEL JE
I. zvezek pesmi
pod naslovom
"Iz življenja za življenje"
zložil Ivan Zupan
urednik "Glasila K. S. K. J."
CENA LIČNO VEZANE
KNJIGE \$1.25 S POŠTNO
VRED.
Naroča se pri:
IVANU ZUPANU
493 E. 120th St., Cleveland, Ohio
Dobi se tudi v
KNJIGARNI
"AMER. SLOVENEK"
1849 West Cermak Rd.,
Chicago, Ill.

Kakovost Poštenost
A. F. WARHANIK
— LEKARNA —
Posluje preko 32 let
2159 West Cermak Rd.
ogel Leavitt Street
CHICAGO, ILL.

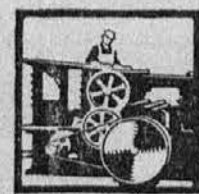
DR. H. M. LANCET
DENTIST
2159 West Cermak Rd.
(ogel Leavitt St.)
Tel. Canal 3817
CHICAGO

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V CHICAGO
Louis J. Zefran
1941 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
Phone Canal 4611
Na razpolago noč in dan!
— Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovnja. — Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmerne.

Stara domovina kliče!
Obiščite deželo svojega rojstva!
7 DNI DO JUOSLAVIJE
Bremen - Europa
Ekspresni vlak ob parniku v Bremerhaven zajamči pripravno potovanje do Ljubljane
Ali potujete z znanimi ekspresnimi parniki:
DEUTSCHLAND HAMBURG NEW YORK
ALBERT BALLIN
Izborne železniške zveze od Cherbouga ali Hamburga
Za pojasnila vprašajte lokalnega agenta ali
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD
130 W. Randolph St., Chicago

Učite se angleščine iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO - SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena in stane samo: **\$2.00**
Naročila sprejema
Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Rd. Chicago, Ill.

Napačna je misel-

če misli trgovec, ali društveni uradniki, da so izdatki za tiskovine nepotrební izdatki.

Lepa tiskovina napravi vedno najlepši vtis na vsakogar. Lepa tiskovina z vašim imenom je najzgovornejša reklama za vas!

Naročite tiskovine od:

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois

Anton Grdina in Sinovi

POGREBNI ZAVOD IN TRGOVINA
S POHIŠTVOM

Naše podjetje obstoji že nad 30 let v zadovoljstvo našega naroda. Poznano da prodajamo najbolje pohištvo za zelo zmernih cenah in po željah tudi na lahka odplačila našim ljudem. Pogrebni zavod je moderno opremljen z opravami, nad 5000 pogrebom smo opremlili v zadovoljstvo našim ljudem.

6019 St. Clair Ave., 1053 East 62nd Str.
CLEVELAND, OHIO

Telefon: Henderson 2088

Zbirka povestnih knjig

TA ZBIRKA TVORI ZELO ZANIMIVE
POVESTI.

ČAROVNICA S STAREGA GRADA, povest iz srednjega veka	40c
CIGANOVA OSVETA, povest	35c
DEVICA ORLEANSKA, slika iz preteklih časov	35c
ELIZABETA, hči sibirskega jetnika	35c
FRAN BARON TRENN, vodja hrvatskih pandurov	35c
FRA DIAVOLO, povest iz roparskega življenja	40c
HEDVIKA, banditova nevesta	35c
KRVNA OSVETA, povest	25c
MATERINA ŽRTEV, pripovedka iz Dalmacije	75c
MRTVI GOSTAČ, povest	35c
MUSOLINO, ropar iz Kalabrije	35c
POŽIGALEC, zanimiva povest	35c
RINALDO RINALDINI, zanimiva roparska povest	45c
STRIC TOMOVA KOČA, povest iz suženjskega življenja	65c
TURKI PRED DUNAJEM, zgodovinska povest	45c
VELIKI VSEVEDEŽ, zbirka zanimivih in kratkočasnih spretnosti	60c
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA, zgodovinska novela	65c
ZLATARJEVO ZLATO, zgodovinska povest	85c
ZMAJ IZ BOSNE, povest iz bosanske zgodovine	75c

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois